NORAKSTS
Lieta Nr.A42811309
A646-11/5

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 30.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Juhņeviča,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai – *B.D.* un atbildētājas - Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes – Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas pārstāvim – *I.B.*

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *B.D.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2009.gada 14.maija lēmuma Nr.D57/10-6/1992 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 6.maijā Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes vecākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.D57107568801 (turpmāk – sākotnējais lēmums), par to, ka 2009.gada 6.maijā transportlīdzeklis *Honda* ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – transportlīdzeklis) novietots stāvēšanai Rīgā, Kr.Barona ielā 115 842.papildzīmes „Tikai medicīnas transportam" darbības zonā, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – CSN) 4.punkta un 307.26.apakšpunkta prasības. Nolemts transportlīdzekļa vadītāju, kurš neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{10}panta septīto daļu saukt pie administratīvās atbildības un uzlikt naudas sodu Ls 20 apmērā.

B.D. (turpmāk – pieteicēja) sākotnējo lēmumu apstrīdēja Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšniekam.

Ar Rīgas Domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2009.gada 14.maija lēmumu Nr.D57/10-6/1992 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka ar sākotnējo lēmumu un pārkāpuma vietā uzņemtajām fotogrāfijām pierādīts, ka transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai, pārkāpjot 532.zīmes kopā ar 842.papildzīmi prasības, kas atļauj novietot stāvēšanai tikai tās automašīnas, kurām piešķirta attiecīga atļauja. Pieteicējas transportlīdzeklim nebija redzamā vietā novietota derīga atļauja.

LAPK 149.^{10}panta septītā daļa paredz tikai vienu soda veidu un tā apmēru, līdz ar to lietderības apsvērumi soda piemērošanā nav izdarāmi, tai skaitā attiecībā uz pārkāpēja personību, vainas pakāpi, mantisko stāvokli u.c.

Izvērtēta sākotnējā lēmuma vajadzība un piemērotība, t.i., panākt, lai ceļu satiksmes dalībnieki ievēro automašīnu novietošanas noteikumus. Kā liecina ilggadīga šo noteikumu ievērošanas prakse, līdz šim nav izdevies to sasniegt ar līdzekļiem, kuri mazāk ierobežo administratīvā procesa dalībnieku tiesības vai tiesiskās intereses.

[2] 2009.gada 5.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikumā norādīts, ka transportlīdzeklis novietots stāvēšanai 532.zīmes kopā ar 842.papildzīmi darbības zonā. Aiz transportlīdzekļa loga šofera pusē, redzamā vietā uz paneļa bija novietota speciāla medicīniskā transporta caurlaide. Pieteicēja informēja sākotnējā lēmuma sastādītāju par caurlaides esamību, tostarp, iesniedzot tās kopiju. Pieteicējai

neuzrādīja pārkāpuma vietas fotogrāfijas.

[3] 2009.gada 26.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemti Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk – atbildētāja) pārstāvja paskaidrojumi par pieteikumu. Atbildētāja pieteikumu neatzīst, balstoties uz Lēmumā izteiktajiem argumentiem. Papildus paskaidrots, ka no lietas materiāliem pievienotajām fotogrāfijām konstatējams, ka caurlaide uz transportlīdzekļa priekšējā paneļa nav novietota.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja pieteikumā ietverto prasījumu uzturēja un paskaidroja, ka caurlaide bija novietota uz transportlīdzekļa priekšējā paneļa redzamā vietā, bet fotogrāfijās tā nav skaidri saskatāma, jo var būt būtiski, kādā leņķī caurlaide tika fotografēta.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē papildus rakstveida paskaidrojumos minētajam paskaidroja, ka nesaskata caurlaidi spilgtā krāsā ne vienā fotogrāfijā.

Motīvu daļa

[5] Lēmums, pamatojoties uz kuru pieteicēja sodīta saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta septīto daļu, ir personai, konkrēti pieteicējai, nelabvēlīgs administratīvs akts un kā tādam tam jāatbilst Administratīvā procesa likuma 67.pantam.

Saskaņā ar LAPK 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Līdz ar to spriedumā LAPK normas, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu, ir izteiktas likuma redakcijā, kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā.

[6] LAPK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus citastarp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tiesa konstatē, ka lietā ir šādi pierādījumi:

[6.1] 2009.gada 6.maijā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols -paziņojumu Nr.D57107568801, par to, ka transportlīdzeklis *Honda* ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* novietots stāvēšanai Rīgā, Kr.Barona ielā 115 842.papildzīmes „Tikai medicīnas transportam" darbības zonā, tādējādi pārkāpjot CSN 4.punkta un 307.26.punkta prasības, un saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta septīto daļu pieņemts sākotnējais lēmums, uzliekot naudas sodu 20 latu apmērā. *(lietas 24.lapa)*

[6.2] Pārkāpuma fiksēšanas vietā un laikā uzņemtas fotogrāfijas, kurās redzams, ka transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai. *(lietas 25., 45.- 50.lapa)*

[6.3] Transportlīdzekļa īpašnieks ir SIA „*/Nosaukums/*", kuras darbinieks ir arī pieteicēja. *(lietas 10., 11.lapa)*

[6.4] Ar 2009.gada 6.maija iesniegumu pieteicēja apstrīdēja sākotnējo lēmumu atbildētājam, norādot, ka attiecīgajā laikā un vietā pieteicēja bija novietojusi transportlīdzekli un atļauja transportlīdzekļa novietošanai bija novietota uz transportlīdzekļa paneļa. (*lietas 17.lapa)*

[6.5] Atbildētājs ar Lēmumu atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības. *(lietas 21.-23.lapa)*

[6.6] Latvijas Slimnīcu biedrības un Veselības aprūpes darba devēju asociācijas izsniegtā caurlaide Nr.362 „Medicīnas transports, Caurlaide – 2009.g.", kas dod tiesības caurlaides īpašniekam iebraukt Latvijas pilsētu ambulatoro un stacionāro iestāžu teritorijās, kurām noslēgts līgums ar Latvijas Slimnīcu biedrību un Veselības aprūpes darba devēju asociāciju *(lietas 5.lapa)*

[7] Atbildētāja Lēmums, kas ir pieteicējai nelabvēlīgs administratīvais akts, pamatots ar CSN 4. un 307.26.punktu un LAPK149.^{10}panta septīto daļu.

Saskaņā ar CSN 4.punktu, ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

CSN 298.punkts noteic, ka norādījuma zīmes, t.sk., 532.ceļa zīme „Stāvvieta", ievieš vai atceļ noteiktu ceļu satiksmes režīmu. Saskaņā ar CSN CSN 307.punkts nosaka, ka papildzīmes tiek lietotas kopā ar citām zīmēm un precizē vai ierobežo attiecīgo zīmju darbību.

Saskaņā ar CSN 307.26.punktu 842.papildzīme „Pārējā papildinformācija" norāda informāciju, ko nesatur pārējās papildzīmes (atceļ apstāšanās un stāvēšanas aizliegumu 326., 327., 328. un 329.zīmes darbības zonā transportlīdzekļiem ar speciālām atļaujām, norāda laikposmu, kurā atļauts iekraut un izkraut kravu), norāda informāciju par velosipēdu satiksmes organizācijas īpatnībām (vienvirziena, divvirzienu satiksme, satiksme uz vienvirziena ceļa pretēji kopējai transportlīdzekļu plūsmai u.c.) vai velosipēdu braukšanas maršrutus (uz zaļa vai zila fona) u.tml.

LAPK 149.^{10}panta septītā daļa paredz atbildību par nepareizi novietotu transportlīdzekli stāvvietā, kurā transportlīdzekļa novietošanas veids noteikts ar 825.—832.papildzīmi un ceļa apzīmējumiem, kā arī par 833. un 842.papildzīmes prasību pārkāpšanu 532. vai 533.ceļa zīmes darbības zonā, uzliekot naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

No minētā izriet, ja 532.ceļa zīme papildināta ar 842.papildzīmi „Tikai medicīnas transportam", tās darbības zonā tiek ieviests konkrēts stāvēšanas režīms, konkrētajā gadījumā - medicīnas transportam. Savukārt transportlīdzekļa vadītāja pienākums ir to ievērot un novietot transportlīdzekli stāvēšanai atbilstoši prasībām.

[8] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par vietu, kur pieteicēja bija novietojis savu automašīnu, kā arī nav strīds par ceļa zīmju izvietojumu. Kā redzams no lietas materiāliem, tad pieteicēja bija novietojusi transportlīdzekli stāvvietā, kurā transportlīdzekļa novietošanas veids noteikts ar 842.papildzīmi 532.ceļa zīmes darbības zonā *(lietas 25., 45.-50.lapa).*

Lietā nav strīda, ka pieteicējai bija izsniegta speciālā atļauja, caurlaide – medicīnas transports *(lietas 5.lapa)*, kas dod tiesības novietot transportlīdzekli minētajā stāvvietā.

Lietā ir strīds, vai pieteicēja pie transportlīdzekļa priekšējā stikla bija novietojusi speciālo atļauju– medicīnas transports, kas ļauj policijas darbiniekam noteikt, ka pieteicējai ir tiesības transportlīdzekli novietot stāvēšanai šajā stāvvietā.

Tiesa konstatē, ka ar pārkāpuma fiksēšanas vietā un laikā uzņemtajām fotogrāfijām un administratīvo pārkāpumu protokolu ir pierādīts, ka pieteicēja pie transportlīdzekļa priekšējā stikla nebija novietojusi speciālo atļauju.

Aplūkojot policijas darbinieku uzņemtās fotogrāfijas, it īpaši digitālā formā tās palielinot, redzams, ka aiz pieteicējas transportlīdzekļa priekšējā stikla uz paneļa minētā speciālā atļauja neatrodas. Ņemot vērā, ka speciālā atļauja ir pietiekami liela un spilgtā krāsā, kā arī pieteicējas paskaidroto, ka viņa speciālo atļauju ir novietojusi redzamā vietā, tiesa secina, ka, ja atļauja būtu novietota aiz transportlīdzekļa priekšējā stikla, kāda tās daļa būtu saskatāma arī šajās, attiecīgajā leņķī fotografētajās fotogrāfijās.

Turklāt, izvērtējot lietas materiālus, tiesa atzīst, ka minētās fotogrāfijas apstiprina administratīvā pārkāpuma protokolā – paziņojumā norādīto, ka transportlīdzeklis bija

novietots bez attiecīgas speciālās atļaujas.

Pieteicēja norāda, ka policijas vecākais inspektors nav piegājis un atbilstoši apskatījis transportlīdzekli, jo pretējā gadījumā atļauja būtu ievērota. Tiesai nav šaubu, ka policijas vecākais inspektors varēja pārliecināties un pārliecinājās par speciālās atļaujas neesamību aiz priekšējā stikla, jo transportlīdzeklis ir nofotogrāfēts no neliela attāluma, administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums tika uzlīmēts uz transportlīdzekļa priekšējā stikla, kā arī gaišā dienas laikā arī no transportlīdzekļa vadītāja blakussēdētāja puses transportlīdzekļa panelis ir pārskatāms tik lielā mērā, ka ir saskatāma attiecīgā speciālā atļauja.

Turklāt lietā nav konstatēti apstākļi, kas liecinātu, ka policijas vecākais inspektors ir tieši vai netieši ieinteresēts lietas iznākumā personīgu motīvu dēļ vai savā darbībā ir pieļāvis rupju neuzmanību. Lai gan no pieteicējas pieteikuma izriet, ka policijas vecākais inspektors nav atbilstoši pildījis pienākumus vai ir sagrozījis faktus, pieteicējs nenorāda nevienu konkrētu apstākli, kāpēc policijas vecākajam inspektoram tas būtu jādara. Tiesas ieskatā, policijas darbinieks nav ieinteresēts nepamatoti saukt pie administratīvās atbildības tieši pieteicēju, savukārt pieteicējs, tiesas ieskatā varētu būt ieinteresēts noliegt izdarīto pārkāpumu, lai izvairītos no atbildības.

Turklāt, kā līdzīgā lietā norādījusi Administratīvā apgabaltiesa, lai gan policijas darbinieku liecības nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra spriedums lietā AA13-05/5; kā arī 2005.gada 9.decembra spriedums lietā Nr.666-05/5).*

Ievērojot minēto, tiesai nav pamata piešķirt augstāku ticamību pieteicējas paskaidrojumiem, nekā policijas vecākā inspektora sastādītajā administratīvo pārkāpumu protokolā - paziņojumā norādītajam.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka pieteicēja ir pārkāpusi CSN 4. un 307.26.punkta prasības un pieteicējas darbībās ir konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, par kuru atbildība ir paredzēta LAPK 149.^{10}panta septītajā daļā.

[9] Saskaņā ar LAPK 8.panta otro daļu aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas. Aktiem, kas nosaka vai pastiprina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem, atpakaļejoša spēka nav.

Saskaņā ar LAPK 21.pantu (redakcijā, kas spēkā šobrīd), ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu. Ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Tādejādi ir izvērtējams, vai pieteicējas izdarītais administratīvais pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu, kas ļautu pieteicēju atbrīvot no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

[10] Izvērtējot administratīvās lietas materiālus, tiesa atzīst, ka pieteicēja ir atbrīvojama no administratīvās atbildības, atzīstot pieteicējas izdarīto administratīvo pārkāpumu par maznozīmīgu un aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Proti, konkrētajā gadījumā pieteicēja transportlīdzekli bija novietojusi stāvvietā, kas paredzēta medicīnas transportam, kā arī pieteicējai ir izsniegta caurlaide Nr.362 „Medicīnas transports, Caurlaide – 2009.g.", kas apstiprina, ka minētais transportlīdzeklis atzīstams par medicīnas transportu. [6.6]

Līdz ar to ir secināms, ka pieteicēja stāvvietu ir izmantojusi atbilstoši tās mērķim un

nav radījusi draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, nenovietojot pie transportlīdzekļa priekšējā stikla speciālo atļauju, kas dod tiesības novietot transportlīdzekli šajā stāvvietā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējas izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, līdz ar to atbildētāja Lēmums ir atceļams un saskaņā ar LAPK 21.pantu pieteicēja atbrīvojama no administratīvās atbildības aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.pantu un 286.panta pirmās daļas 3.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atbrīvot *B.D.* (personas kods */personas kods/*) no administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta septītajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu 2009.gada 6.maijā izdarītā pārkāpuma maznozīmīguma dēļ, par pārkāpumu *B.D.* **izsakot mutvārdu aizrādījumu** saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.pantu.

atcelt Rīgas Domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2009.gada 14.maija lēmumu Nr.D57/10-6/1992 (protokols-paziņojums Nr.Nr.D57107568801) un lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeigt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2011.gada 30.maijā.

Tiesnese (paraksts) I.Juhņeviča

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ I.Juhņeviča
Rīgā, 2011.gada 30.maijā.